

במשך שלושה ימים היתה

זוכתו של הסוכר הידוע

מונחת ליד האמבט, מבלי

שאישה הרגיש בהעלמו...

היא בלטה לא רק ביופיה, אלא גם בידיעת שפות (עברית, אנגלית, צרפתית, גרמנית והונגרית), ובהתנהגות אירונית שמרגינה עד אז כבר הספיקה קטי להיבחר כמלכת היופי של נשף הסטודנטים, ושל נשף הדיפלומטים שנערך לטובת מגרודי אדום. אולם, 10 ימים לפני התחרות קיבלה קטי הודעה, כי מועמדותה לתחרות נפסלה. התברר כי אחת התופרות בעיר, ממת חרותיה של אמה המצליחה, שלחה אל מארגני התחרות ידיעה כי אמה של קטי נוצרייה. מארגני התחרות הישנו להסתכן בגל של מחאות. במיקרה שנוצר תיבחר כמלכת היופי.

אומנם, אמת שאמא של קטי היתה נוצרייה, אך זה היה לפני נישואיה לבעלה הראשון, אביה של קטי. האם התגיירה קודם חתונתה. אך מחמת האפשרות שהרב שגייר אותה היה רפורמי, ראו בה הרבנים בארץ כאילו היתה עדיין נוצרייה. דבר לא

„אני מתחנתת!“ „עם מי?“ ביקשו ההורים הנדהמים לדעת, כיוון שידעו כי הבת היפהפייה מוקפת מחזורים ומבוקשת עלידי מיטב רווקי העיר. „עם יורם מטמור“, חיכה קטי.

ההורים לא נדבקו בהתלהבותה. הם פתחו במיתקפה סוערת כנגד תוכניתה. וקטי נטלה את חפציה ועברה להתגורר בדירת ירדנים. החלטתה של נצרת-הזוהר הייתה בתדהמה גם את חוגי ידידיה הרחיבים. איש לא האמין שהיא אכן מתכוונת ברצינות להינשא לסופר הצעיר והאביון. „הוא בטלן, חסר-פרוטת ולא יפה“, אמרו הידידים. „כן, אבל אני אוהבת אותו“, היתה תשובתה הניצחת. ובכוחה של האהבה אכן ניצחה את כל חומות ההתנגדות שהוצבו בדרכה. וכך, כעבור חודשים ספורים, נאלצו הוריה להסכים, בעל-כרחם, לנישואיה עם בהיר-ליבה. על הבעיות שהציבו לפניהם הרבנים התגברו בעזרת

עזר. קטי נפסלה לתחרות, ותיקותיה לזכות בכתר נכונב.

אך עוד קודם שהספיקה להתאושש ממה-לומה זו ניצבה, שלושה חודשים מאוחר יותר, במרכזה של סערה נוספת שהיתה שורה, הפעם, בנישואיה ליורם מטמור. הסופר-המחזאי חסר-הפרוטת.

התעשרות

ועונשה בצידה

היא היתה אז בת 19. יום אחד הופיעה לפני הוריה, והצהירה בהחלטיות:

תמונה זו של קטי, עם יורם, צולמה בקות מעטות לפני שקטי ברחת מהארץ.

הבריחה

תמונה זו של קטי, עם יורם, צולמה בקות מעטות לפני שקטי ברחת מהארץ.

תנות נמתו במחזה

נסע או לתקופה של כמה שנים ללונדון. שם כתב את הספר מי? אני? שתורגם לכמה שפות ויצא לאור גם בארצות-הברית, בשם המכשיר.

לפני כשנתיים חזר שוב לארץ, כתב מערכונים ללהקות צבאיות. כל אותו זמן השתעשע בתוכניות גרנדיוזיות על דרך מנים שהוא עתיד לכתוב, על מחזות וסרטים. לפני מיספר חודשים, להגל הופעת סיפרו בגרמניה, יצא שוב לחו"ל. מגרמניה נסע ללונדון, שם שהה שוב במחיצת קטי וילדיו. או הועמד לרשותו הבית בכפר-הדייגים בפורטוגל, בו מצא את מוחו בצורה טראגית כל-יך.

עד שהגיעו מים עד נפש. ויום אחד לא יכלה קטי לשאת זאת עוד. היא החליטה לנקוט את הדרך היחידה שעוד נותרה בפניה: היא ברחת מהארץ. פשוט, בוקר אחד קמה, לקחה את בנה הקטן בן השלוש וחצי, ומבלי לומר דבר לאיש, פרט לבעלה, עלתה על מטוס ונסעה לארצות-הברית, שם נמצאת אמה.

יורם מטמור נשאר בארץ. הוא הבטיח אז לדאוג לפרעון כל החובות לידידיהם, ונשבע כי לא יעזוב את הארץ עד שיפרע את כל חובותיו עד לפרוטת האחרונה.

הסוסים לא

חילצו מהבוץ

אכן, משחיסת את חובותיהם נסע יורם מטמור והצטרף אל אשתו, שילדה בינתיים את בנם השני. אך נישואיהם של קטי ויורם לא נמשכו זמן רב. קטי ניסתה את מולה כאופנאית, תחילה בארצות-הברית, אחר-כך בלונדון. יורם נשאר בארץ, נסע מדי פעם לבקר את אשתו וילדיו. אולם לא היה בכך כדי לאחות את הקרע שנוצר ביניהם. הם התגרשו.

קטי הצליחה להכות שורשים בלונדון. היא התחילה לעבוד כאופנאית, הקימה לעצמה בית-אופנה הנושא את שמה. היא הכירה שם גבר אנגלי בשם מייקל פיליפס, ונישאה לו. יחד הם הקימו מיפעל לייצור בגדי-אופנה.

אולם, למרות הגירושים לא נותק הקשר בין יורם לקטי. הוא היה נוסע לבקר אותה ואת ילדיו בקביעות. העובדה שהיא היתה נשואה לאחר לא הפריעה — לא לו ולא לה. היא אירחה אותו בביתה. כשהיתה יוצאת לבלות, היה יורם נשאר לשמור על הילדים, שימש כבייבי-סיטר וכאדם לכל-תפקיד. היתה מין הארמוניה ביחסים בין יורם לבין אשתו-לשעבר ובעלה. ידידים נהגו להתלוצץ כי כשירם ומייקל מתרגלים על קטי, הם הולכים יחד לשתות בפאב. כשנולד בנה השלישי של קטי, לה ולבעלה האנגלי, ביקש יורם לקרוא לו מטמור, כדי שלא ירגיש שונה מאחיו. את השנים הבאות הילק יורם בין הארץ ללונדון. בארץ כתב שני מחזות מוסיקליים: שחח בנמל, והסוסים שעזרו לחלץ את עם ישראל מהבוץ. שהוצג בתיאטרון גיורא גודיק. אבל הסוסים לא הצליחו לחלץ מהבוץ. לא את גודיק ולא את יורם. יורם

יורם מטמור אחרי ש' נפרד מאשתו, עם שתי ענו ישראל. בכנס תנועת העולם הזה.